

AGRICULTURA — ALIMENTACIÓ

Sembla que els éssers humans tenim la imperiosa necessitat de trobar una explicació a tot el que ens passa, també al que passa al nostre voltant. I quan no hi ha explicació, sempre es troba un culpable que canvia de nom cada cert temps. Els últims anys, el nostre culpable es diu *globalització*, i quan qualsevol cosa no funciona, o no compleix les expectatives que ens havíem generat, sobretot si parlem d'economia, la culpa és de la globalització que ens han imposat. Qui l'ha imposat, com i quan són preguntes que no rebran resposta clara, perquè es tracta d'un d'aquests fantasmes que respon a la inevitable inclinació a cercar arguments tancats que no admeten rèplica.

El món agrari, com a sector econòmic, no es podia alliberar del fantasma de la globalització. I, així, trobem afirmacions tan curioses com que les malalties en les plantes es propaguen actualment entre continents, i ens n'arriben de noves, per culpa de la globalització.

A hores d'ara, cal aclarir que els fluxos comercials entre països han existit sempre, afortunadament, i només en algunes èpoques fosques s'ha imposat l'autarquia econòmica, o l'aïllament, que ve a ser el mateix. Li diguem importació-exportació, li diguem comerç internacional o li diguem globalització, ens referim a comprar i vendre béns o serveis produïts en algun lloc i consumits en algun altre indret.

En aquest viatge, un producte que porta incorporada una malaltia, patent o latent, pot encomanar-la a d'altres productes a la zona de destinació. Això no és nou. D'Amèrica van arribar la fil·loxera, que va devastar totes les hectàrees de vinya d'Europa a finals del segle XIX, i l'oïdium, que va provocar a mitjans del segle XIX una davallada espectacular de la producció de raïm. La gram fam que va patir Irlanda el segle XIX a conseqüència d'un fong que va devastar les collites de patates és un altre dels exemples històrics de com l'intercanvi comercial entre països és també un intercanvi de fongs, insectes i agents patògens per als vegetals.

Justament perquè el comerç internacional pot comportar riscos sanitaris, els països s'han dotat de mesures de control i requisits que han de complir els productes alimentaris abans d'entrar en el respectiu territori. I precisament perquè les conseqüències econòmiques poden fer que

Sanitat global en vegetals

FUNDACIÓ AGRÍCOLA CATALANA

Un agricultor tracta amb pesticides un camp de conreu

PETER FOERSTER / EPA

un sector entri en crisi, els controls sanitaris són cada cop més inflexibles.

I si bé en el cas dels Estats Units s'ha imposat el que podríem anomenar *tolerància zero* a les condicions sanitàries de les importacions, en el cas de la Unió Europea hi ha diferències de criteris que no es poden passar per alt.

Plagues que fins ara no hi eren

Així, els últims mesos els productors valencians de cítrics han fet saltar l'alarma sobre cítrics importats des de Brasil i Argentina, en els quals s'ha detectat la presència de plagues que fins ara no existien a l'Estat espanyol, i, concretament, cítrics infectats de cancosi. Com que el Comitè Permanent Fitosanitari de la Unió Europea ha determinat recentment que no hi ha motius per incrementar les exigències a les importacions de cítrics d'aquells països, els productors valencians temen una greu crisi provocada per una nova plaga importada que devasti la producció autòctona.

La cancosi és una plaga endèmica al litoral argentí, i que afecta també

altres països de Sud-amèrica. Concretament, el 1977 es van destruir a l'Argentina 600.000 arbres adults en el marc d'un programa de lluita contra la cancosi. Les autoritats sanitàries valencianes, quan van detectar les partides importades infectades del bacteri que produeix aquesta malaltia, van rebutjar la mercaderia. Es va demanar que la Unió Europea extremés les mesures de control i, com hem dit, el Comitè Permanent Fitosanitari va determinar que no era necessari.

Cal dir que a l'Estat espanyol hi ha més de 300.000 hectàrees de conreu de cítrics, que produeixen al voltant de 6,5 milions de tones de taronges, mandarines i llimones, gairebé un 9% de la producció mundial. Si bé la zona productora més important és València, el Montsià i el Baix Ebre a Catalunya, també se'n produeix a Andalusia, on representa una xifra de vendes de 350 milions d'euros per als agricultors. El 60% dels cítrics que es produeixen a l'Estat espanyol es destinen a l'exportació i compleixen amb les

estrictes exigències sanitàries dels nombrosos països compradors.

La presència d'agents patògens a diferents partides de cítrics importats de Brasil i Argentina, detectats en ports espanyols i europeus, és prou important perquè la Unió Europea estableixi mesures més estrictes, com ara les inspeccions en els camps de conreu abans de la importació, un control que proposa la Conselleria d'Agricultura de València i que ja porten a terme el Japó i els EUA.

Si el sector dels cítrics, un dels més destacats a l'Estat espanyol, entra en crisi per una injustificada decisió presa a Brussel·les, les responsabilitats no es podran exigir a la globalització, sinó als polítics responsables de fer complir les mateixes regles de joc a totes les parts. I és que la tasca de les autoritats sanitàries en matèria vegetal és important perquè repercuteix directament en l'economia i, fins i tot, la supervivència dels sectors productius. Si la cancosi arribés a afectar els cítrics de l'Estat espanyol i, a més, es propagués a d'altres fruiters, les pèrdues econòmiques serien desorbitants. Qui se'n faria càrrec? El contribuent europeu?

A Catalunya –i a l'Estat espanyol– disposem d'un Servei de Protecció als Vegetals que realitza una tasca excel·lent, amb assessorament als productors, amb recomanacions, amb controls i inspeccions que ens consoliden com a proveïdors de confiança en els mercats mundials. En el cas que una plaga importada devastés la producció d'un determinat conreu, caldria temps per controlar-la, temps per certificar que s'està lliure d'aquesta plaga i, a més, la recuperació de la credibilitat.

Als Estats Units, els agents patògens de les plantes i les males herbes destrueixen fins a un 37% de la producció agrícola potencial del país, amb pèrdues anuals estimades que superen els 60.000 milions de dòlars. Per això han imposat estrictes mesures sanitàries a l'entrada de productes de tercers països. La Unió Europea no pot ser flexible amb les produccions de tercers països i posar en perill la producció pròpia i el futur d'un sector econòmic important per raons injustificades.

Des de la Fundació Agrícola Catalana demanem la tolerància zero en els controls fronterers pel que fa a importacions de tercers en matèria sanitària, en benefici del productor, del lliure comerç amb garanties i, per sobre de tot, del consumidor.

A*

el diari A V U I us convida a:

Si vols participar en el sorteig de **2 entrades**, només cal que truquis al **806 40 46 22*** a qualsevol hora del dia.

*Preu màxim telèfon fix: 1,09 €/minut. Telèfon mòbil: 1,51 €/minut. IVA inclòs. Servei subministrat per ATS S.A. Majors de 18 anys.

La llista de guanyadors la publicarem el 14 d'octubre. Els guanyadors caldrà que passin a recollir les entrades a les oficines comercials del diari AVUI (c/ Consell de Cent, 425, 4a planta) a partir de dimecres i fins divendres. En cas contrari, no dóna dret a reclamació ni a cap reemborsament en efectiu. **Horari** (excepte dissabtes i festius): de dilluns a dijous de 9.30 a 14 h i de 16 a 18.30 h, divendres de 9.30 a 14 h

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

L'Auditori

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

TUOMAS OLLILA, director – ELISABETH LEONSKAYA, piano
Obres de: Kaija Saariaho, Rakhmàninov, Nielsen

Dissabte 16 d'octubre a les 7 de la tarda. L'Auditori (Lepant 150, Barcelona)

CLUB DE SUBSCRIPTORS — TEL. 93 316 39 14